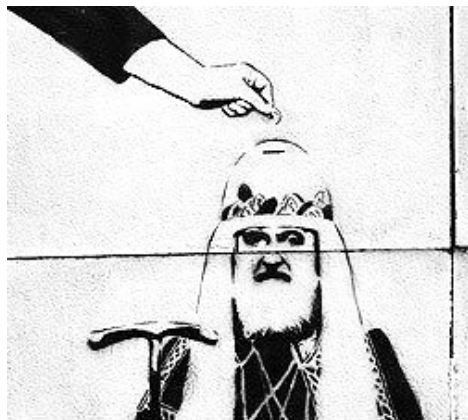

ПРОТИ НАЗЕРИНАЛІЗАЦІЇ! ПРОТИ ХРЕЩЕННЯ РУСИ!

Святкування дати встановлення державної релігії в світській державі може служити тільки ганебній меті. Церква та держава в Україні є офіційно відокремленими за ст.35 Конституції. Втім, останні півроку представники правлячої партії висунули ряд пропозицій, що мають змінити цей стан. Депутат від Партії Регіонів та головний лобіст церкви Юрій Мірошніченко розробив та зареєстрував низку законопроектів, що мають забезпечити «партнерство» між УПЦ та Українською державою. Встановити державну релігію, не змінюючи Конституції.

Законопроект №2340а передбачає втручання церкви у шкільництво. Проект №2774 має реабілітувати учасників «харківського розколу» 1992 року, внаслідок якого постала УПЦ. №2895 має звільнити релігійні організації від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. №2993 містить список об'єктів культурної спадщини на 9 аркушів, що їх держава зможе передавати у руки приватних осіб та церковних організацій. №1074 встановлює «символ єднання духовної і світської влади в інтересах народу». Ним має стати відновлена та передана (що очевидно) УПЦ церква Богородиці (Десятинна). №2051 передбачає створення церковних дитсадків та шкіл, що теж вступає у протиріччя із світським характером держави.

«Партнерське» поєднання додає пастирям державної підтримки і грошей, а державі – авторитету, якого їй хронічно бракує. Священники зможуть із усією силою державного апарату вдарити по конкуруючим конфесіям, а корумпована та ненависна держава намагатиметься віднайти підтримку з боку релігійних організацій, що абсолютно незаслужено користується повагою більш ніж половини населення.

1025-річчя хрещення – витрата значних державних коштів на недоречні святкування у той час коли країна переживає економічну кризу. Держава не виконує своїх соціальних зобов'язань – не виплачує гроші водоканалам, щоб ті могли розрахуватися з електропостачальниками, і в той же час віддає їх на марнотратство. Це спроба заспокоїти та відволікти людей, а не витратити (цілком в дусі настанов релігії) ті самі кошти на подарунки сиротам та вдовам. Натомість, та сама Партія Регіонів намагається у розробленому нею Трудовому Кодексі позбавити одиноких матерів гарантій від звільнення.

Держава влаштує пивні свята із «християнськими рок-музикантами», поп-паради із різномасним духовенством, але це не додасть амбіціям “нового хрещення” достатнього інтелектуального блиску. Виставка “Велике та величне” у Арсеналі має на меті довести, що у клерикалізації є інтелектуальне та культурне підґрунтя. Це має створити сприятливу ситуацію для інтелігенції, яка б стала звичайними колаборантами на службі «християнського» авторитарного режиму.

В середині 20 століття Єгипет та Пакистан були світськими країнами. Авторитарні «реформатори» заради заспокоєння керованих мас почали політику «ісламізації». Це була спроба оперти корумповані та залежні режими на авторитет Корану. І це спрацювало, але не так як хотілося тим хто сидів у владних кабінетах. Зараз ми бачимо, що однією із основних проблем цих країн є цей самий політичний іслам. За другу половину 20 століття десятки країн Сходу зазнали значного суспільного та культурного регресу. Хочете у світле завтра Православного Талібану?

Наш погляд має бути простим:

**ДЕРЖАВА І ЦЕРКВА ПОВИННІ СПІВІСНУВАТИ ОКРЕМО,
АЛЕ ПОЖЕРТИ РАЗОМ!**

